

Универзитет у Београду  
Рударско-геолошки факултет  
**Изборном већу**

**Предмет:** Приговор на Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање доцент за ужу научну област Динамичка геологија

Поштоване колегинице и колеге, чланови Изборног већа Рударско-геолошког факултета, улажем приговор на Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање доцент за ужу научну област Динамичка геологија, који су поднели др Маринко Тољић, ван. проф., др Наташа Герзина, ван. проф. и др Лука Пешић, ред. проф. у пензији.

Садржај овог Извештаја, чињеница да је један члан Комисије за спровођење овог избора, проф. др Бранислав Тривић, издвојио мишљење и чињенице и догађаји који су пратили расписивање конкурса и избор асистента окончан 2014. године, на ужој научној области Динамичка геологија, указују на величину и дубину проблема које за школу производе самовоља и бахатост двоје потписника овог Извештаја, др Маринка Тољића и др Наташе Герзине. Хоћу да верујем да ће школа, чланови Изборног и Наставно-научног већа, смоћи снаге да обезбеде примерене и регуларне услове за спровођење процедуре избора као и коректно и непристрасно вредновање свих кандидата.

Целокупна активност Комисије у вези са овим конкурсом и поднетим Извештајем, имала је недвосмислен циљ, а то је дискредитација др Ане Младеновић као кандидата, не само за овај конкурс, већ и за све будуће конкурсе на ужој научној области Динамичка геологија. Сматрам да је због тих својих побуда Комисија направила лош Извештај са бројним пропустима и недоследностима. У сваком његовом делу битном за процену вредности кандидата за место доцента на Факултету значајно и веома упадљиво је фаворизован др У. Стојадиновић, а умањивани резултати или квалитет др А. Младеновић. Била сам професор на основним студијама и једном и другом кандидату, учествовала сам и пропратила избор асистента 2014. године на ужој научној области Динамичка геологија, као професор и шеф Катедре пратила сам рад асистента др Уроша Стојадиновића, била сам члан Комисије за одбрану докторске дисертације др А. Младеновић, пропратила сам конкурс и учинила увид у овај Извештај и сматрам се обавезном да изнесем свој став и приговор о начињеним пропустима.

1. У приказу наставне активности Комисија наводи да „ангажовање др А. Младеновић није имало формални карактер“, те да је „према наводима у биографији кандидаткиње др А. Младеновић, она учествовала у припреми и одржавању вежби из предмета на Катедри за динамичку геологију“. Да ли је могуће да су и проф. М. Тољић и проф. Н. Герзина заборавили да су на Катедри за динамичку геологију, а затим и на Департману, доношене одлуке да Ана Младеновић као студент докторских студија помаже у одржавању вежби на

Катедри. За те одлуке су и они гласали, а сада тај рад занемарују и обезвредњују. Да, знам сигурно да су свесни квалитета њеног рада и у настави али то не желе да кажу и напишу. С обзиром да је волонтерски обављала тај посао, није могла бити оцењена од студената кроз анкету. Стога Комисија није имала оцену педагошког рада др Ане Младеновић, па је била обавезна да је позове да одржи приступно предавање, на основу чега би могла да донесе своју оцену њеног квалитета, у том веома важном сегменту рада једног универзитетског наставника. Чини ми се да се у једној општој и бесомучној јурњави за „М-овима“ **веома запоставља** значај управо овог сегмента рада наставника. Комисија је направила процедурални пропуст не позвавши кандидата на приступно предавање. С друге стране пак о наставној активности др Уроша Стојадиновића се говори без осећаја мере и озбиљности. Без икаквог доказа, у виду било какве одлуке Факултета из Амстердама, Комисија наводи да је од кад се појавио у Амстердаму до одбране доктората учествовао у настави на мастер студијама, пуних пет и по година. Комисија очекује да се бланко верује њеном личном ставу без обзира на то колико су времена званично трајале његове докторске студије и колико је времена у том периоду боравио у Србији. Такође, Комисија очекује да ће се прихватити да је тачан и у реду њихов навод да је др Урош Стојадиновић држао вежбе из свих 13 предмета наведених у Извештају, занемарујући при том и одлуке Катедре и Наставно-научног већа факултета о задужењу у настави. Лепо је бираним речима оцењивати нечији рад, али треба и у томе имати мере, пре свега због оних других који су пратили и могу да оцењују тај исти рад, али и због доброг укуса. Ово је једна од низа несразмерних и изразито тенденциозних анализа квалитета кандидата. И у овом приказу недостају анкете студената, укупна оцена је заснована на личном мишљењу.

2. У анализи научног рада кандидата Комисија је до те мере то радила острашћено за др Ану Младеновић да није могла да се обузда чак ни од тога да домаће геолошке конгресе прекатегорише у међународне, јер је, забога, било и неколико странаца на тим конгресима. Пребројавање страница, коментари: има пагинацију, нема пагинацију, продужени апстракт, обични апстракт, није рад јер напред стоји наслов да је зборник апстраката, итд., увек има исти циљ – смањити јој што је могуће више бодова и наравно најважније, пронаћи или направити да не испуњава један од услова у Критеријумима за избор наставника. У том њиховом циљу могуће је да се „Записници Српског геолошког друштва“ третирају као зборник радова са научног скупа, сада када је потребно др Ани Младеновић одузети референцу. Проф. др Маринко Тољић је хтео да покаже како сада зна да категорише публикацију правилно, а у својој пријави за избор ванредног професора није знао, па је свој апстракт категорисао као **рад у домаћем часопису** и тиме испунио један од услова за избор. Да, признајем да сам ја као првопотписани члан те Комисије одговорна за тај пропуст, а колега Тољић нас и на овом примеру уверава о његовим двоструким аршинима. Категорија часописа се ваљда не мења од потребе до потребе већ за то постоје јасни услови. Комисија је имала све сепарате радова др Ане Младеновић и недвосмислено могла, да је хтела и желела, да се увери да је категоризација коју је кандидаткиња начинила у

пријави коректна, или да је занемари и да без малициозних коментара направи своју. Могла је такође да утврди њихов садржај, обим и форму.

Комисија се, уместо да се позабави анализом радова, њиховом вредношћу, да коректно и непристрасно оцени радове оба кандидата и да направи упоредну анализу и приказ те анализе, усредредила на најбруталнију дискредитацију др А. Младеновић, а са друге стране на вредновање радове др У. Стојадиновића тако да по сваку цену обезбеди све неопходне услове за његов избор. Тако се један исти његов рад појављује у две категорије (М24 и М51). Исти часопис, опет, може по потреби бити и домаћи и међународни, без обзира на његову званичну категоризацију (странице 5 и 15 Извештаја), ако се тиме обезбеђују сви услови за фаворизованог кандидата. Овде се свакако мора истаћи и озбиљан пропуст Комисије која је под редним бројем 1.3 приказала рад др Уроша Стојадиновића из категорије М21, са врхунским научним резултатима, који се касније у приказу његове научне активности посебно приказује у две области његовог рада: тектоници и седиментологији и неотектоници. Урош Стојадиновић заправо није коаутор тога рада.

У анализи објављених научних и стручних радова се за др Ану Младеновић наводи да истраживање које је она до сада извела „већином везано за простор Чачанско-краљевачког басена, делом за простор централне Србије и околину Београда“. Њени најзначајнији радови, укључујући и докторску тезу, заправо покривају подручје Кopaоника, северозападне Србије, источне Србије, западне Србије, као и у Извештају наведене делове Србије. Осим сужавања простора на којима је др Ана Младеновић обављала своја истраживања Комисија све време у први план истиче геофизичке методе и значај њених радова, а геолошке методе и допринос или минимализује или га прећуткује. Потпуно свесно и тенденциозно не истиче да суштину њених најзначајнијих и највреднијих радова представљају теренска структурно-геолошка истраживања и сеизмотектонски подаци.

Поред научне активности, др Ане Младеновић је за ово кратко време стекла и завидно искуство у стручном раду и истраживању. Њено учешће на 9 стручних студија и пројеката показује да размишља и ради инжењерски. Комисија у Извештају поново даје коментар којим доводи у сумњу њено учешће у тим студијама и пројектима јер „није доставила доказе за то“. Комисији је добро познато да су сви ти наводи лако проверљиви јер или постоје на Факултету заведени и оверени Извештаји или интернет странице пројеката са подацима које све радио и шта је дато у Извештају.

3. У делу Извештаја о испуњености услова Комисија је нетрепнувши написала најбезочнију неистину како је др А. Младеновић „стекла делимично образовање из домена динамичке геологије и општих геолошких предмета“. Притом се и сада, након завршених докторских студија на студијском програму Геологија, пресабирају само њени предмети са основних и мастер студија. Господо драга, др Ана Младеновић је одслушала све предмете који се налазе на ужој научној области Динамичка геологија, осим Неотектонике, и положила их са оценом 10. Такође је положила и све друге предмете који нису у време њеног студирања били

на списку изборних предмета. Оба предмета је полагала код члана Комисије проф. др Маринка Тољића. Написати у Извештају да „Ана Младеновић није слушала половину предмета који се на основним и мастер студијама слушају на Катедри за динамичку геологију“ је неистина. И даљи наводи везани за др Ану Младеновић су заиста најдрскија дисквалификација једног кандидата дајући сасвим плитко објашњење шта би требало да неко научи на основним студијама ко у животу има намеру да дође за наставника на њихову Катедру.

И још ово – написати да је др Ана Младеновић имала недовољно теренске наставе после толиких часова теренске активности дефинисаних програмом докторских студија кроз предмете у чијем су креирању учествовали и чланови Комисије, најблаже речено је неодговорно и неозбиљно.

Сви ови ирационални напори Комисије да докаже да др Ана Младеновић не испуњава један од услова предвиђених Критеријумима за избор наставника, да је њено „образовање неадекватно за наставнике за област Динамичке геологије“ да нема педагошко искуство и друге дисквалификације и да све то покрије чланом 129, ставом 5 Статута Рударско-геолошког факултета, не могу да прикрију жељу и одлуку Комисије да јој онемогуће, да јој чак одузму право да се јави на конкурс за наставника.

Дискредитује се кандидаткиња која је шест година млађа од другог – фаворизованог кандидата, која има боље или сасвим блиске референце, која је докторирала као најмањи доктор гео-наука на Рударско-геолошком факултету, која је у години докторирања објавила као први аутор два рада у часописима са SCI листе, кандидат који је за кратко време остварио изванредну успешну сарадњу са најзначајнијим европским именима из области тектонике. Да иронија буде већа све то јој оспоравају чланови Комисије који су у њеним садашњим годинама још увек били студенти основних студија, који су дипломирали са знатно мањим просеком од ње, који током својих студија нису слушали неке од предмете које сада предају, који су имали слабије референце при избору у звање ванредни професор, од оних референци које њој сада оспоравају.

Оспоравају се вредности кандидату који је и као студент и као доктор наука остварио надпросечне резултате и који представља нешто највредније што је ова школа произвела.

Овим приговором ни једног тренутка нисам имала жељу да на било који начин дискредитујем или потценим другог кандидата др Уроша Стојадиновића.

Изборно веће би усвајањем овог Извештаја показало немоћ и легализовало би овај модел понашања и рада при изборима у којима нису важни квалитет и радиност. То би била дефинитивно лоша порука младим, најбољим студентима и докторима да овде нема места за њих.

Београд, 15.12.2015.

др Радмила Павловић, ред. проф. у пензији